

Hoşça Kal

– hakan-yasar · 25 Mayıs 2011

Islak bir düş sonrası hayalinle ödüllendirdiğim deliliğim
Hafif meşrep aynalar camiasında alaya alınırken
Sırlara konu olacak şekilde saklamıştım seni yüzüme
Düşünürken hep tutuk, unuttuğum bir husus var gibi
Yürürken hep ürkek, uğramadığım bir durak var da sanki
Sevişirken hep panik, dokunmadığım bir nokta var gibi
Giderken hep eksik, hep unuttuğum bir şey var gibi
Tıp literatürüne girecek şekilde sevmiştim ben seni
'yaşayacak mıyım doktor ' repliğine cevap vermedi
Retinası sararmış novalgin akşamında boş bakışların

Birbirimize hayli dargın yürüdüğümüz o devrik mısraları
Sevgilileri düşünerek yapmıyordu ki şiir planlayıcıları
Dar ve patika bir şiirde iki kişi yürümenin inceliği
Yahut dar alanda kısa paslaşmalar...
Darağaçlarında mezhebi hayli geniş bir hukuk anlayışı...
Kırılan kalemin adaletin açacağıyla bilenmesi...
Deliyim evet, ruhen de zihninin de firar daydım
An(a)karadayım malum ve yazık ki hüzünlerden başkent
Hem bazı ajanslara göre nevrozdu seni tanıdığım o gece
O gece; aşk adında muzip çocuk bütün gururumu ezdi
Karşına dikilmiştim senin, o ayaklar altına alınası hislerimle
Ne tuhaf, dudakların geri çevirmişti tüm yardım isteklerimi
Belli ki çok kaçırmıştım aşkı o gece
Üzerine de o sek ayrılıkla cila çekmesem yine iyiydi...

Sırf beni çok sev diye şiirimi tutuyorum sürekli
Hani biraz daha tutsam prostat olacak şairlik dürtülerim
Bir vakitler kalbimin kadrajı sana ayarlıydı
Daha küçüktüm o zamanlar 'varlığım varlığına armağan'
oluyordu uygun adımda okunurken andımız
Fakat fazla arabesk aşkı sulandırırıldı ya da naza benzer bir zıkkımdı işte
peynirin varlığını rakıya armağan etmesi ...

Bilmeni isterim ki sen, benim çehremde figüransın artık

Replikler dahi adının unutulmazlığında hafıza kaybı yaşıyor
Aramız açık, bu mesafeden öpemiyorum sesini
Aramız da ne idüğü belirsiz yabancı bir dil var
Yurt edineyim diyorum bazen ağzının en bereketli köşesini
Yutkunursun diye korkuyorum...
Ve korkuyorum bir parça da olsa gururunu suya indirdim
An(a)kara'mda gayet medeni bir diploması caddesinde
Denize hasret kalmış gece konu çocuklarına yahut...

Eğer sen gülü koklarken dalından koparılan güle üzölmüşsen? Kan kaybeder mi ilkbahar, nicedir eline
batan dikenlerden?
Fevkalade güzelsin sen, güzelliğın beş para etmedi Veysel türkülerinde
Tasadüf ki kör perhizlerinden çıkmıştı gözlerin daha yeni
Ben ise bağlamanın mızrabında bir hayli tizim
Ki titizim bu konuda 'es buyuruyorsa nota susmalı insan...

Günah mıdır uzvun ihtirasıyla oyalanıp tatmin olmak?
Yani nasır tutmuşsa bir el
Akrepti, yelkovandı ikisi de bize düşman hayvanlarsa
ve evcilleştirilmemiş duyguların saçı okşanmazsa
Ne denir ki daha? Belki susmak lazım artık
Müsait bir zaman diliminde tekrar konuşmak üzere
Kusurlu el tacizlerine elverişli bir zeminde tekrar sevişmek
Ve her ölüme müsait bir sinir harbinde tekrar savaşmak
Ve en önemlisi tekrar sevmemek üzere

Hoşça kal...